

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. február 12.
(OR. en)

6179/21

ECOFIN 142
REGIO 23
CADREFIN 71
CODEC 204

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2021. február 12.
Címzett:	Jeppé TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	C(2021) 1054 final
Tárgy:	A Bizottság közleménye Technikai iránymutatás a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szembe fordított rendelet keretében történő alkalmazásáról

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a C(2021) 1054 final számú dokumentumot.

Melléklet: C(2021) 1054 final

Brüsszel, 2021.2.12.
C(2021) 1054 final

A Bizottság közleménye

Technikai iránymutatás a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköztől szóló rendelet keretében történő alkalmazásáról

A Bizottság közleménye

Technikai iránymutatás a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszkörről szóló rendelet keretében történő alkalmazásáról

Ez a dokumentum a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszkörről szóló rendeletnek az Európai Parlament és a Tanács által 2020 decemberében politikailag elfogadott szövegén alapul (2020/0104 (COD))¹.

E technikai iránymutatás célja, hogy segítse a nemzeti hatóságokat a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszkörről szóló rendelet szerinti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek elkészítésében. Az uniós jog hitelt érdemlő értelmezése az Európai Unió Bíróságának kizárólagos hatáskörébe tartozik.

A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz (Recovery and Resilience Facility, a továbbiakban: RRF) létrehozásáról szóló rendelet úgy rendelkezik, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési tervben (Recovery and Resilience Plan, a továbbiakban: RRP) szereplő egyetlen intézkedés sem vezethet a környezetvédelmi célkitűzéseknek a taxonómiai rendelet² 17. cikke szerinti jelentős megsértéséhez³. Az RRF-rendelet szerint a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek értékelésének biztosítania kell, hogy a terv minden egyes intézkedése (azaz minden egyes reform és beruházás) megfeleljen a „jelentős károkozás elkerülése” (Do No Significant Harm, a továbbiakban: DNSH) elvének⁴.

Az RRF-rendelet azt is kimondja, hogy a Bizottságnak technikai iránymutatást kell nyújtania arra vonatkozóan, hogy a jelentős károkozás elkerülését hogyan kell alkalmazni a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz összefüggésében⁵. Ez a dokumentum ezt a technikai iránymutatást tartalmazza. Ez az iránymutatás kizárólag a DNSH módozatainak a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz összefüggésében

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14310-2020-INIT/en/pdf>. A rendelkezések számozása és szövegezése a folyamatban lévő jogi felülvizsgálat során valószínűleg módosulni fog.

² Taxonómiai rendelet: a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról szóló (EU) 2020/852 rendelet, amely létrehozza a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek osztályozási rendszerét (avagy „taxonómiáját”).

³ Lásd az RRF-rendelet 4a. cikkét („Horizontális elvek”) (amely kimondja, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz csak a jelentős károkozás elkerülését tiszteletben tartó intézkedéseket támogathat), valamint a 15. és 16. cikket („Helyreállítási és rezilienciaépítési terv” és „A Bizottság értékelése”) (amelyek továbbá meghatározzák, hogy az RRF-knek ki kell fejteniük, hogy „a terv miként biztosítja, hogy a bennük szereplő reformok és beruházások végrehajtására irányuló egyetlen intézkedés se sértse jelentősen a környezeti célkitűzéseket az (EU) 2020/852 rendelet 17. cikke értelmében („jelentős károkozás elkerülése”)”), és az értékelésnél ezt is figyelembe kell venni.

⁴ Az RRF-rendelethez csatolt „Az eszköz értékelési iránymutatása” meghatároz számos szempontot, amelyek alapján a Bizottság értékelni fogja a tagállamok által benyújtott helyreállítási és rezilienciaépítési tervekhez kapcsolódó javaslatokat. A Bizottságot ebben felkérték, hogy a rendelet 16. cikkének (3) bekezdésében felsorolt valamennyi „bizottsági értékelési” szempontnál alkalmazzon egy A-tól C-ig terjedő minősítési rendszert. A d) értékelési kritérium egyértelművé teszi, hogy a DNSH-értékelés tekintetében a Bizottságnak csak két minősítési lehetősége van: „A” vagy „C”. „A”, ha az helyreállítási és rezilienciaépítési tervben szereplő egyik intézkedés sem okoz jelentős kárt a környezetvédelmi célkitűzések tekintetében, és „C”, ha egy vagy több intézkedés jelentős kárt okoz a környezeti célkitűzésekben (a taxonómiai rendelet 17. cikke („A környezeti célkitűzések jelentős megsértése”) értelmében). Ez a melléklet azt is kiköti, hogy ha akár egyetlen „C” minősítés előfordul, akkor a helyreállítási és rezilienciaépítési terv már nem felel meg kielégítő módon az értékelési kritériumoknak. Ilyen esetben a Bizottság nem hagyhatná jóvá a tervet.

⁵ Ez a technikai iránymutatás kiegészíti a Bizottság által a 2021-es éves fenntartható növekedési stratégiában már kiadott kezdeti iránymutatást, valamint az azt kísérő szolgálati munkadokumentumot és annak aktualizált változatait.

történő meghatározására korlátozódik, figyelembe véve annak sajátosságait. A taxonómiai rendelet és a más uniós alapokkal kapcsolatban elfogadott egyéb jogalkotási aktusok alkalmazását és végrehajtását nem érinti. Ezen iránymutatás azt kívánja tisztázni, hogy mit jelent a jelentős károkozás elkerülése, és hogyan kell azt alkalmazni a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz összefüggésében, valamint hogy a tagállamok hogyan tudják bemutatni, hogy a tervben javasolt intézkedéseik megfelelnek a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek. Az iránymutatás IV. melléklete konkrét, kidolgozott példákat is tartalmaz arról, hogy a DNSH-elvnek való megfelelést hogyan kell bemutatni a tervekben.

1. MIT JELENT A „JELENTŐS KÁROKOZÁS ELKERÜLÉSE”?

Az RRF-rendelet alkalmazásában a jelentős károkozás elkerülését a taxonómiai rendelet 17. cikkének megfelelően kell értelmezni. Ez a cikk határozza meg, hogy a taxonómiai rendelet hatálya alá tartozó hat környezetvédelmi célkitűzés tekintetében mi minősül „jelentős kárnak”:

1. Egy tevékenység akkor tekinthető úgy, hogy jelentősen károsítja az **éghajlatváltozás mérséklését**, ha jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz vezet;
2. Egy tevékenység akkor tekinthető úgy, hogy jelentősen károsítja az **éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást**, ha eredményeként a jelenlegi és a várható jövőbeli éghajlat nagyobb mértékű kedvezőtlen hatást gyakorol magára a tevékenységre, illetve az emberekre, a természetre vagy az eszközökre⁶;
3. Egy tevékenység akkor tekinthető úgy, hogy jelentősen károsítja a **vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatát és védelmét**, ha káros a – felszíni vagy a felszín alatti – víztestek jó állapotára vagy jó ökológiai potenciáljára vagy a tengeri vizek jó környezeti állapotára;
4. Egy tevékenység akkor tekinthető úgy, hogy jelentősen károsítja a **körforgásos gazdaságot** (beleértve a hulladékkeletkezés megelőzését és a hulladék-újrafeldolgozást is), ha az adott tevékenység jelentős hatékonysági problémákat okoz az anyagok felhasználásában vagy a természeti erőforrások közvetlen vagy közvetett felhasználásában, vagy jelentősen növeli a hulladékkeletkezést, -égetést vagy -ártalmatlanítást, vagy a hosszú távú hulladékártalmatlanítás jelentős és hosszú távú kárt okozhat a környezetben;
5. Egy tevékenység akkor tekinthető úgy, hogy jelentősen károsítja a **szennyezés megelőzését és csökkentését**, ha jelentősen növeli a levegőbe, a vízbe vagy a talajba történő szennyezőanyag-kibocsátást;
6. egy tevékenység akkor tekinthető úgy, hogy jelentősen károsítja a **biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmét és helyreállítását**, ha jelentősen károsítja az ökoszisztémák jó állapotát és rezilienciáját, vagy káros az élőhelyek és fajok – többek között az uniós érdekeltsgű élőhelyek és fajok – védettségi helyzetére.

---

⁶ Ez konkrétan azt jelenti, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzését jelentősen veszélyeztetheti vagy i. valamely tevékenységnek az éghajlatváltozás káros hatásaihoz való hozzáigazításának elmulasztása, ha az adott tevékenység az ilyen hatások kockázatának van kitéve (például egy árvízveszélyes területen lévő épület), vagy ii. a helytelen alkalmazkodás, amikor az egyik területet („emberek, természet vagy eszközök”) védő alkalmazkodási megoldás egy másik területen viszont növeli a kockázatokat (például egy árvízveszélyes síkságon lévő telek körül egy olyan gát építése, amely a veszélyt áthárítja a szomszédos, gáttal nem védett telekre).

2. HOGYAN KELL A HELYREÁLLÍTÁSI ÉS REZILIENCIAÉPÍTÉSI ESZKÖZ KERETÉBEN ALKALMAZNI A JELENTŐS KÁROKOZÁS ELKERÜLÉSÉT?

Ez a szakasz a DNSH-értékelés alapjául szolgáló legfontosabb kérdésekről ad iránymutatást: a DNSH-értékelés részeként valamennyi intézkedéssel foglalkozni kell (2.1. szakasz), bár bizonyos intézkedéseknél a DNSH-értékelés egyszerűsített formában is történhet (2.2. szakasz); az uniós környezetvédelmi jogszabályok és hatásvizsgálatok relevanciája (2.3. szakasz); az értékelés alapelvei (2.4. szakasz); és a taxonómiai rendelet technikai vizsgálati szempontjainak alkalmazhatósága (2.5. szakasz).

2.1 A DNSH-értékelés részeként valamennyi intézkedéssel foglalkozni kell

A tagállamoknak helyreállítási és rezilienciaépítési tervük minden egyes intézkedésénél⁷ csatolniuk kell egy DNSH-értékelést. Az RRF-rendelet szerint a helyreállítási és rezilienciaépítési tervben szereplő *egyetlen intézkedés sem* sértheti jelentősen a környezetvédelmi célkitűzéseket, és ha akárcsak egyetlen intézkedés nem felel meg a jelentős károkozás elkerülésének, a Bizottság nem tudja pozitívan értékelni a tervet. Következésképpen a tagállamoknak minden egyes intézkedéshez *egyedileg* kell csatolniuk egy DNSH-értékelést a terv egyes összetevőin belül⁸. Ezért a DNSH-értékelést nem a terv vagy a terv egyes összetevőinek szintjén, hanem az intézkedések szintjén kell elvégezni. Ez ugyanígy vonatkozik a zöld átálláshoz hozzájáruló intézkedésekre, valamint a helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben foglalt minden egyéb intézkedésre is⁹.

A tagállamoknak a reformokat és a beruházásokat egyaránt értékelniük kell. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében (az RRF-rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint) a tagállamoknak – reformokat és beruházásokat egyaránt tartalmazó – koherens intézkedéscsomagokat kell előterjeszteniük. A DNSH-értékelést nem csak a beruházásokra, hanem a reformokra is el kell végezni. Egyes ágazatokban – többek között az iparban, a közlekedésben és az energetikában – a végrehajtott reformok amellet, hogy jelentősen hozzájárulhatnak a zöld átálláshoz, kialakításuktól függően számos környezetvédelmi célkitűzés jelentős megsértésével járhatnak¹⁰. Másrésztől más ágazatokban (pl. oktatás és képzés, közigazgatás, valamint művészet és kultúra) a végrehajtott reformok környezeti kockázata valószínűleg korlátozott lesz (lásd az egyszerűsített megközelítést a 2.2. és 3. szakaszban), függetlenül a zöld átálláshoz való hozzájárulásuktól, ami jelentős is lehet. Ezen iránymutatás célja, hogy a beruházások és a

⁷ A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szülő rendelet 14. cikke („Támogathatóság”) szerint az „ezen eszköz keretében finanszírozásra jogosult helyreállítási és rezilienciaépítési tervek [...] reformok és közberuházási projektek végrehajtására irányuló intézkedéseket foglalnak magukban”.

⁸ A DNSH-nak való megfelelést a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében az egyes *intézkedések* szintjén értékelik, míg a taxonómiai rendelet 17. cikke („A környezeti célkitűzések jelentős megsértése”) gazdasági tevékenységeket említ. Az RRF szerint egy intézkedés (azaz beruházás vagy reform) olyan beavatkozás, amely gazdasági tevékenységnek minősülhet, vagy amely gazdasági tevékenységeket (vagy ezekben bekövetkező változásokat) válthat ki. Ezért az RRF alkalmazásában a taxonómiai rendelet 17. cikkében meghatározott *gazdasági tevékenységeket* ezen iránymutatás *intézkedésként* értelmezi.

⁹ Így az RRF-rendelet szerint a DNSH-értékelés hatálya alá tartozó tevékenységek köre eltér attól, és lényegesen tágabb annál, mint a taxonómiai rendelet hatálya alá tartozó tevékenységek köre, amelynek célja a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek azonosítása. Az RRF-rendelet tehát azokat a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó kritériumokat osztályozza és határozza meg, amelyek jelentősen hozzájárulnak a taxonómiai rendelet 10–15. cikkében felsorolt környezetvédelmi célkitűzések eléréséhez, és ezeket nem sértik jelentősen. Ez a cél különbözik az RRF-rendelettől, amely annak bemutatására irányul, hogy az intézkedések széles köre egyik környezetvédelmi célkitűzést sem károsítja jelentős mértékben.

¹⁰ Például egy olyan reform, amely a fosszilis tüzelőanyagok állami tulajdonú bankokon és pénzügyi intézményeken keresztül történő finanszírozásának növekedéséhez vagy a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott explicit vagy implicit támogatások növekedéséhez vezethet, tekinthető úgy, mint ami azzal fenyeget, hogy jelentősen sérti az éghajlatváltozás mérséklésének, valamint a szennyezés megelőzésének és csökkentésének célkitűzéseit. A DNSH-értékelésben ezeket a megfontolásokat mind figyelembe kell venni.

reformok DNSH-értékelésének elvégzésében egyaránt támogassa a tagállamokat. Annak, hogy a DNSH-értékelését el kell végezni a reformokhoz, nem szabad visszatartania a tagállamokat attól, hogy az ipar, a közlekedés és az energia területén végzett fontos reformokat beilleszték a helyreállítási és rezilienciaépítési tervükbe. Ezek az intézkedések ugyanis jelentős potenciállal bírnak a zöld átmenet támogatásában és a kilábalás előmozdításában.

2.2 Bizonyos intézkedéseknél a DNSH-értékelés egyszerűsített formában is történhet

Bár minden intézkedés igényel DNSH-értékelést, egyszerűsített megközelítést lehet alkalmazni azoknál, amelyek előre láthatóan nem vagy csak jelentéktelen mértékben vannak hatással a hat környezetvédelmi célkitűzés bármelyikére. Kialakításuknál fogva bizonyos intézkedések korlátozott hatást gyakorolhatnak egy vagy több környezetvédelmi célkitűzésre. Ebben az esetben a tagállamok röviden megindokolhatják ezeket a környezetvédelmi célkitűzéseket, az érdemi DNSH-értékelést pedig azokra a környezeti célkitűzésekre összpontosíthatják, amelyekre egy intézkedés jelentős hatással lesz (lásd a 3. szakasz 1. lépését). Például egy olyan munkaerőpiaci reform, amelynek célja, hogy az önfoglalkoztatók szociális védelmének általános szintje emelkedjék, előre láthatóan nem vagy csak jelentéktelen mértékben lenne hatással a hat környezetvédelmi célkitűzés bármelyikére, így mind a hat célkitűzésnél elegendő rövid indokolást alkalmazni. Hasonlóképpen néhány olyan egyszerű energiahatékonysági intézkedés esetében, mint például a meglévő ablakok új, energiahatékony ablakokkal való felváltása, a DNSH-nak való megfeleléshez az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló célkitűzés esetében egy rövid indoklást is fel lehet használni. Ezzel szemben ez az egyszerűsített megközelítés valószínűleg nem alkalmazható néhány területen (pl. energia, közlekedés, hulladékgazdálkodás, ipar) egyes beruházásokra és reformokra, amelyeknél nagyobb a kockázata annak, hogy egy vagy több környezetvédelmi célkitűzésre hatást gyakorolnak.

Ha egy intézkedést úgy követnek nyomon, mint amely 100%-ban támogatja a hat környezetvédelmi célkitűzés egyikét, akkor ez az intézkedés az adott célkitűzés tekintetében megfelel a jelentős károkozás elkerülésének¹¹. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében egyes intézkedéseket az éghajlatváltozási vagy más környezetvédelmi célkitűzéseket támogatóként követnek nyomon az RRF-rendelethez csatolt „Az éghajlati kiadáskövetés módszertana” szerint. Ha egy intézkedést az éghajlatváltozási célkitűzések támogatását tekintve 100%-os együttműködéssel követnek nyomon, a DNSH a vonatkozó éghajlatváltozási célkitűzés (azaz az éghajlatváltozás mérséklése vagy az ahhoz való alkalmazkodás) tekintetében teljesítettnek minősül¹². Ha egy intézkedést más (az éghajlatváltozási célkitűzésektől eltérő) környezetvédelmi célkitűzések támogatását tekintve 100%-os együttműködéssel követnek nyomon, a DNSH a vonatkozó környezetvédelmi célkitűzés (azaz a vízi és tengeri erőforrások, a körforgásos gazdaság, a szennyezés megelőzése és csökkentése, illetve a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák) tekintetében teljesítettnek minősül. A tagállamoknak minden esetben

---

¹¹ Azért, hogy megfelelően tükröződjék, hogy egy intézkedés milyen mértékben járul hozzá az RRF-rendeletben meghatározott átfogó éghajlati célokhoz, és ki lehessen számítani a terv éghajlatváltozáshoz kapcsolódó teljes allokációjának összesített arányát, a tagállamoknak az RRF-rendelethez csatolt „Az éghajlati kiadáskövetés módszertana” szerint kell alkalmazniuk az éghajlati kiadáskövetés módszertanát, beavatkozási területeit és a kapcsolódó együttműködőket. Amennyiben a Bizottság nem érvényesítette a tagállam által javasolt beavatkozási terület és együttműködő kiválasztását, az adott célkitűzés(ek) tekintetében az intézkedés nem tekinthető automatikusan a DNSH-nak megfelelőnek, és DNSH-értékelését továbbra is el kell végezni.

¹² Ebbe a kategóriába tartozhat például egy olyan támogatási/megújítási program, amely elavult vasúti járműveket kibocsátásmentes járművekkel helyettesít.

meg kell határozniuk és indokolniuk, hogy a taxonómiai rendelet hat környezetvédelmi célkitűzése közül melyiket támogatja az intézkedés. A tagállamoknak ugyanakkor azt is be kell mutatniuk, hogy az intézkedés nem sérti jelentősen a többi környezetvédelmi célkitűzést sem¹³.

Ehhez hasonlóan, ha egy intézkedés a taxonómiai rendelet értelmében „lényegesen hozzájárul”¹⁴ a hat környezetvédelmi célkitűzés valamelyikéhez, akkor ez az intézkedés az adott célkitűzés tekintetében megfelel a jelentős károkozás elkerülésének¹⁵. Például az épületek energiahatékonysági berendezéseinek (pl. a világítási rendszerek jelenléti és nappali vezérlésének) gyártását támogató intézkedést előterjesztő tagállamnak nem kell érdemi DNSH-értékelést végeznie az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló célkitűzés tekintetében, ha bizonyítani tudja, hogy a javasolt intézkedés a taxonómiai rendelet értelmében „lényegesen hozzájárul” az említett környezetvédelmi célkitűzéshez. Ilyenkor a tagállamoknak csak azt kell bizonyítaniuk, hogy a másik öt környezetvédelmi célkitűzés nem sérül jelentősen.

2.3 Az uniós jog és a hatásvizsgálatok relevanciája

Az alkalmazandó uniós és nemzeti környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelés különálló kötelezettség; a DNSH-értékelés szükségességétől nem mentesít. A helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben javasolt valamennyi intézkedésnek meg kell felelnie a vonatkozó uniós – többek között környezetvédelmi – jogszabályoknak. Bár a hatályos uniós jogszabályoknak való megfelelés határozottan jelzi, hogy az intézkedés nem jár környezeti kárral, azonban ez nem jelenti automatikusan azt, hogy egy intézkedés a jelentős károkozás elkerülésének is megfelel, különösen mivel a 17. cikk hatálya alá tartozó célkitűzések egy része még nem tükröződik teljes mértékben az uniós környezetvédelmi jogszabályokban.

A DNSH-értékelésnél figyelembe kell venni a környezeti dimenziókkal vagy az intézkedések fenntarthatósági vizsgálatával kapcsolatos hatásvizsgálatokat is. Ezek – bár automatikusan nem vonják maguk után azt, hogy nem történik jelentős károkozás – számos releváns környezetvédelmi célkitűzésnél határozottan utalnak a jelentős károkozás hiányára. Ezért az, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési terv valamely intézkedéséhez egy tagállam elvégzett egy környezeti hatásvizsgálatot (a 2011/92/EU

---

¹³ Az ebben a bekezdésben említett megközelítés nem alkalmazható a 40%-os együtthatóval nyomon követett intézkedésekre. Az ilyen intézkedésekhez a tagállamoknak magyarázatot kell adniuk arról, hogy az intézkedés miért felel meg a DNSH-nak, figyelembe véve az ezen útmutató többi részében ismertetett általános elveket is (például a tagállamoknak meg kell erősíteniük, hogy az intézkedés nem jár fosszilis tüzelőanyagok felhasználásával, vagy hogy a III. mellékletben meghatározott kritériumok teljesülnek az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos célkitűzés tekintetében). Amennyiben a 40%-os együtthatóval nyomon követett intézkedések előreláthatólag nem vagy csak elhanyagolható mértékben befolyásolják valamely konkrét környezetvédelmi célkitűzést, vagy ha a taxonómiai rendelet értelmében „lényegesen hozzájárulnak” egy konkrét környezetvédelmi célkitűzéshez, akkor ennél a környezetvédelmi célkitűzésnél a tagállamok továbbra is alkalmazhatnak egyszerűsített megközelítést (a 2.2. szakasz első és harmadik bekezdése szerint).

¹⁴ A taxonómiai rendelet 10–16. cikke meghatározza, hogy a hat környezetvédelmi célkitűzés és „támogató tevékenységek” esetében mit jelent a „lényegesen hozzájárulás”. Az e bekezdésben vázolt egyszerűsített megközelítés igénybevételéhez a tagállamoknak be kell mutatniuk, hogy az intézkedés a taxonómiai rendelet 10–16. cikke szerinti célkitűzések közül legalább egyhez „lényegesen hozzájárul” (lásd még a 2.5. szakaszt).

¹⁵ Ez a lehetőség különösen olyan tevékenységeknél releváns, amelyek jelentősen hozzájárulnak a taxonómiai rendelet szerinti környezetvédelmi célkitűzésekhez, de amelyeket az RRF-rendelethez csatolt „Az éghajlati kiadáskövetés módszertana” szerint nem 100%-ban éghajlatváltozási vagy környezetvédelmi célkitűzéseket támogatóként követnek nyomon. Az éghajlatváltozás mérséklése terén e tevékenységek közé tartoznak például a következők: egyes alacsony kibocsátású vagy kibocsátásmentes könnyűgépjárművek; egyes kibocsátásmentes vagy alacsony kibocsátású vízi járművek; egyes alacsony kibocsátású vagy kibocsátásmentes nehézgépjárművek; villamosenergia-átviteli és -elosztó infrastruktúra; hidrogénzállító és -elosztó hálózatok; egyes hulladékkezelési tevékenységek (pl. elkülönítetten gyűjtött nem veszélyes hulladék, amelyet a keletkezés helyén elkülönítenek és újrahasználatra/újrafeldolgozásra előkészítenek); valamint a körforgásos gazdasággal kapcsolatos áttörést jelentő kutatás, fejlesztés és innováció.

irányelv szerint), egy stratégiai környezeti vizsgálatot (a 2001/42/EK irányelv¹⁶ szerint) vagy egy fenntarthatósági/éghajlatváltozási rezilienciavizsgálatot (az InvestEU-rendelet szerinti fenntarthatósági vizsgálatról szóló bizottsági iránymutatásnak megfelelően), alátámasztja a tagállam által a DNSH-értékelés keretében felvonultatott érveket. Például az intézkedés pontos kialakításától függően a környezeti hatásvizsgálat elvégzése és a környezet védelméhez szükséges mérséklési lépések végrehajtása egyes esetekben – különösen az infrastrukturális beruházásoknál – elegendő lehet ahhoz, hogy a tagállam igazolja a DNSH-nak való megfelelést bizonyos releváns környezetvédelmi célkitűzéseknél (különösen a tengeri és vízi erőforrások fenntartható használata és védelme¹⁷, valamint a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása¹⁸ esetében). Ez azonban nem mentesíti a tagállamot az említett intézkedés DNSH-értékelésének elvégzése alól, mivel a környezeti hatásvizsgálat (KHV), a stratégiai környezeti vizsgálat (SKV) vagy a fenntarthatósági vizsgálat nem feltétlenül terjed ki a DNSH-értékelés részeként megkövetelt valamennyi szempont¹⁹. Ennek az oka, hogy sem a KHV-irányelvben és az SKV-irányelvben foglalt jogi kötelezettségek, sem pedig a fenntarthatósági vizsgálatról szóló bizottsági iránymutatásban meghatározott megközelítés nem egyezik meg a taxonómiai rendelet 17. cikkében („*A környezetvédelmi célkitűzések jelentős megsértése*”) meghatározottakkal²⁰.

2.4 A DNSH-értékelés vezérelvei

A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz összefüggésében az intézkedés közvetlen és elsődleges közvetett hatásai relevánsak a DNSH-értékelésnél²¹. A közvetlen hatások tükrözhetik az intézkedés projektszinten (pl. termelőüzem, védett terület) vagy rendszerszinten (pl. vasúthálózat, tömegközlekedési rendszer) és az intézkedés végrehajtásakor jelentkező hatásait. Az elsődleges közvetett hatások tükrözhetik a szóban forgó projekteken vagy rendszereken kívül jelentkező hatásokat, és jelentkehetnek az intézkedés végrehajtását követően vagy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz időkeretén túl, de észszerűen előre láthatók és relevánsak. A közúti közlekedés területén a *közvetlen* hatás egyik példája az útépitésnél felhasznált anyagokhoz kapcsolódó hatás.

---

¹⁶ A környezeti hatásvizsgálat olyan eljárás, amely biztosítja, hogy a tervek/programok/projektek környezeti hatásait még a döntések meghozatala előtt figyelembe vegyék. Környezeti hatásvizsgálat végezhető egyedi projektek, például gátak, autópályák, repülőterek vagy gyárak esetében a 2011/92/EU irányelv (az ún. „környezeti hatásvizsgálatról” szóló irányelv) alapján, illetve állami tervek és programok esetében a 2001/42/EK irányelv (az ún. „stratégiai környezeti vizsgálatról” szóló irányelv) alapján.

¹⁷ Akkor, ha a környezeti hatásvizsgálat a 2000/60/EK irányelv szerint a vízre gyakorolt hatás értékelését is tartalmazza, és az intézkedés kialakítása során kezelték az azonosított kockázatokat.

¹⁸ Ez nem érinti a 2009/147/EK és a 92/43/EGK irányelvek által megkövetelt további hatásvizsgálatokat, ha a művelet a biológiai sokféleség szempontjából érzékeny területeken vagy azok közelében (így például a védett területek Natura 2000 hálózatahoz tartozó területeken, az UNESCO világörökségi helyszínein és a biológiai sokféleség szempontjából kulcsfontosságú területeken, valamint más védett területeken) történik.

¹⁹ Ezzel szemben a DNSH-értékelés nem mentesíti a környezeti hatásvizsgálat/stratégiai környezeti vizsgálat, valamint az éghajlati, környezeti vagy fenntarthatósági vizsgálat elvégzésének kötelezettsége alól, ha ezt a hatályos uniós jogszabály egyébként előírja, például az InvestEU vagy az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz keretében finanszírozott projekteknél.

²⁰ Környezeti hatásvizsgálatra szükség van például nyersolaj-finomítók és széntüzelésű hőerőművek építésénél, vagy kőolaj-, illetve földgáztermeléssel járó projekteknél. Ezek az intézkedéstípusok azonban nem felelnének meg a taxonómiai rendelet 17. cikkében („*A környezeti célkitűzések jelentős megsértése*”) foglalt, az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó DNSH-nak, amelyek szerint jelentős károkozás történik, ha egy tevékenység „jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátásokhoz vezet”. Hasonlóképpen, míg egy új repülőtér megépítéséhez környezeti hatásvizsgálatra van szükség, a jelentős károkozás elkerülése alapján az éghajlatváltozás mérséklése érdekében csak az alacsony szén-dioxid-kibocsátású repülőtéri infrastruktúrával kapcsolatos intézkedések felelnek meg a követelményeknek (például energiahatékony repülőtéri épületekbe történő beruházások, a repülőtéri infrastruktúra helyszíni megújulóenergia-hálózati korszerűsítései és kapcsolódó szolgáltatások).

²¹ Ez a megközelítés a taxonómiai rendelet 17. cikkével („*A környezeti célkitűzések jelentős megsértése*”) összhangban előírja a tevékenység, valamint az általa előállított termékek és szolgáltatások által életciklusuk bármely szakaszában kifejtett környezeti hatások figyelembevételét.

Az *elsődleges közvetett* hatás egyik példája a várható jövőbeli ÜHG-kibocsátás, amely az út használati időszakában bekövetkező forgalomnövekedéséből ered.

A DNSH-értékelésnek figyelembe kell vennie az intézkedésből eredő tevékenység életciklusát is. A taxonómiai rendelet 17. cikke („*A környezeti célkitűzések jelentős megsértése*”) alapján a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel összefüggésben a „jelentős kárt” az életciklus figyelembevételével kell értékelni. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében végzett DNSH-értékeléshez az életciklus-értékelés elvégzése helyett elegendő az életciklus-szempontok alkalmazása is²². Az értékelés hatókörének ki kell terjednie a gyártás, a felhasználás és az életciklus végének szakaszaira – függetlenül attól, hogy a legnagyobb károk hol várhatók. Például a járművek beszerzését támogató intézkedésnél az értékelésnek figyelembe kell vennie többek között a járművek összeszerelése, szállítása és használata során keletkező szennyezést (pl. a levegőbe történő kibocsátást), valamint a járművek életciklusuk végén történő megfelelő kezelését is. Különösen az akkumulátorok és az elektronikus összetevők megfelelő életciklusvégi kezelése (pl. azok újrafelhasználása és/vagy a bennük lévő kritikus nyersanyagok újrafeldolgozása) biztosítja, hogy a körforgásos gazdaság környezetvédelmi célkitűzése ne sérüljön jelentősen.

A nagyobb mértékű villamosítást elősegítő intézkedések (pl. az ipar, a közlekedés és az épületek esetében) összeegyeztethetőnek tekinthetők az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos környezetvédelmi célkitűzésre vonatkozó DNSH-értékeléssel. A ténylegesen klímasemleges gazdaságra való átállás lehetővé tétele érdekében ösztönözni kell az olyan intézkedéseket, amelyek a kulcsfontosságú ágazatok – például az ipar, a közlekedés és az épületek – nagyobb mértékű villamosítását eredményezik (pl. villamosenergia-átviteli és -elosztási infrastruktúrába, út menti elektromos infrastruktúrába, villamosenergia-tárolásba, jármű-akkumulátorokba, hőszivattyúkba történő beruházások). A villamosenergia-termelés egyelőre nem klímasemleges tevékenység az EU-ban (a villamosenergia-mix CO₂-intenzitása tagállamonként eltérő), és elvben a nagy karbonintenzitású villamos energia fogyasztásának növekedése az ilyen intézkedések esetében elsődleges közvetett hatásként jelentkezik, legalábbis rövid távon. A klímasemleges gazdasághoz azonban szükség van a technológiák bevezetésére és az infrastruktúra kiépítésére, csakúgy mint a 2030-ra és 2050-re vonatkozó ÜHG-kibocsátáscsökkentési célok elérésére irányuló intézkedésekre, és az EU-ban már rendelkezésre áll a villamos energia dekarbonizációjára és a megújuló energiaforrások fejlesztésére vonatkozó szakpolitikai keret. Ebben az összefüggésben úgy kell tekinteni, hogy ezek a beruházások a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében az éghajlatváltozás mérséklése szempontjából megfelelnek a DNSH-elvnek, feltéve, hogy a tagállamok megfelelően alátámasztják, hogy a nagyobb mértékű villamosítást a nemzeti megújulóenergia-termelési kapacitás növelése kíséri. A tagállamoknak ugyanakkor bizonyítaniuk kell, hogy ezek az intézkedések nem sértik jelentősen a másik öt környezetvédelmi célkitűzést.

Azon gazdasági tevékenységek esetében, amelyeknél létezik alacsony környezeti hatással járó, technológiailag és gazdaságilag megvalósítható alternatíva, az egyes intézkedések negatív környezeti hatásának értékelését a beavatkozás nélküli forgatókönyvhöz viszonyítva kell elvégezni, abszolút értéken figyelembe véve az

---

²² A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy nem kell attributív vagy konzekvenciális életciklus-elemzéseket (például az intézkedés következtében bekövetkező technológiai, gazdasági vagy társadalmi változások közvetett környezeti hatásainak elemzését) elvégezni. A DNSH-értékelés alátámasztására azonban fel lehet használni a meglévő életciklus-elemzésekből származó bizonyítékokat.

intézkedés környezeti hatását²³. E megközelítés szerint az intézkedés környezeti hatásait a negatív környezeti hatások nélküli helyzettel hasonlítják össze. Az intézkedés hatását tehát nem egy másik olyan meglévő vagy tervezett tevékenység hatásával összevetve értékelik, amelyet a szóban forgó intézkedés helyettesíthet²⁴. Például egy gát érintetlen területen történő megépítésének vizsgálata esetén a gát hatását egy olyan forgatókönyvhöz viszonyítva értékelnék, amelyben az érintett folyó természetes állapotban marad, ahelyett, hogy a terület más lehetséges alternatív hasznosítását mérlegelnék. Hasonlóképpen, ha egy selejtezési program célja a nem hatékony autók belső égésű motorokkal meghajtott, hatékonyabb személygépkocsikkal való kiváltása, az új belső égésű motoros járművek hatását – mivel alacsony környezeti hatású alternatívák (pl. kibocsátásmentes autók) is léteznek – abszolút értékben, nem pedig az általuk kiváltott nem hatékony autók hatásával összevetve értékelnék (lásd: IV. melléklet, 5. példa: példa a jelentős károkozás elkerülésének való nem megfelelésre).

Azon gazdasági tevékenységek esetében, ahol nincs alacsony környezeti hatással járó, technológiailag és gazdaságilag megvalósítható alternatíva²⁵, a tagállamok az ágazatban rendelkezésre álló legjobb környezeti teljesítményszintekhez való igazodással bizonyíthatják, hogy az intézkedés nem okoz jelentős kárt. Ezekben az esetekben a DNSH-t az ágazatban rendelkezésre álló legjobb környezeti teljesítményszintekhez viszonyítva értékelnék. E megközelítés alkalmazhatósága érdekében számos feltételt kell alkalmazni, ideértve például, hogy a tevékenység jelentősen jobb környezeti teljesítményt eredményez, mint a rendelkezésre álló alternatívák, elkerüli a környezeti szempontból káros bezáródási hatásokat, és nem akadályozza az alacsony hatású alternatívák kifejlesztését és alkalmazását^{26, 27}. Ezt a megközelítést ágazati szinten kell alkalmazni, azaz az ágazaton belül minden alternatívát meg kell vizsgálni²⁸.

---

²³ Ez a megközelítés különösen a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében megvalósított azon intézkedésekre vonatkozik, amelyek közberuházásokhoz kapcsolódnak, vagy amelyek közvetlenül kormányzati kiadásokkal járnak. A reformok végrehajtásához kapcsolódó intézkedések esetében a DNSH-értékelést főszabály szerint az intézkedés végrehajtása előtti állapothoz viszonyítva kell elvégezni.

²⁴ Ez a megközelítés összhangban van a taxonómiai rendelet logikájával is: a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezete szerint a DNSH-ra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok közül több *abszolút* kritériumon, például fajlagos kibocsátási küszöbértékeken alapul (pl. a villamosenergia-termelési tevékenységeknél alkalmazott alkalmazkodási megoldásokra vagy a személygépkocsikra vonatkozó CO₂-határértékek). Ezt a megközelítést támasztja alá az elővigyázatosság elve is, amely az uniós környezetvédelmi jogszabályok – köztük a taxonómiai rendelet ((40) preambulumbekzdés és a 19. cikk (1) bekezdésének f) pontja) – egyik vezérelve, és abból ered, hogy a környezeti károkat abszolút, nem relatív szempontból kell vizsgálni (pl. a globális felmelegedés az ÜHG-kibocsátás abszolút szintje miatt merül fel).

²⁵ Annak bizonyítására, hogy egy alacsony környezeti hatású alternatíva gazdaságilag nem megvalósítható, a tagállamoknak az intézkedés teljes időtartama alatt felmerülő költségeket figyelembe kell venniük. Ezek a költségek magukban foglalják a negatív környezeti externáliákat és az alacsony környezeti hatású alternatívára való átálláshoz szükséges jövőbeli beruházási igényeket is, mely beruházások nem eredményezhetnek technológiai bezáródást és nem hátráltathatják az alacsony hatású alternatívák kifejlesztését és alkalmazását.

²⁶ Az „átállási tevékenységek” fogalmát a taxonómiai rendelet (39) és (41) preambulumbekzdése, valamint 10. cikkének (2) bekezdése határozza meg. Az itt leírt feltételek ebből a fogalommeghatározásból indulnak ki, de nem azonosak ezzel, mivel a taxonómiai rendelet a lényegesen hozzájáruló átállási tevékenységekre vonatkozó kritériumokat határozza meg, míg ez az iránymutatás csak a DNSH-ra vonatkozókat, és ezért az intézkedések szélesebb körére alkalmazandó, és más érdemi vizsgálatot alkalmaz.

²⁷ Ez a megközelítés és általában a DNSH-értékelés nem érinti az intézkedéseknek a helyreállítási és rezilienciaépítési tervek keretében történő értékelését befolyásoló egyéb megfontolásokat, köztük az állami támogatások ellenőrzésével, a más uniós alapokkal való összhanggal és a magánberuházások esetleges kizorításával kapcsolatos megfontolásokat sem. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) hatálya alá tartozó tevékenységeket támogató intézkedéseknél az ETS által keltett piaci jelzések torzításának elkerülése érdekében és a Méltányos Átállást Támogató Alap keretében alkalmazott megközelítéssel összhangban a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében általában nem támogathatók olyan tevékenységek, amelyek CO₂-egyenértékben kifejezett várható kibocsátása nem lényegesen alacsonyabb, mint az ingyenes kiosztásra vonatkozóan megállapított referenciaértékek.

²⁸ Azokban az esetekben, amikor még az elérhető legjobb környezeti teljesítmény is környezeti szempontból káros bezáródási hatásokkal járna, fontolóra kell venni a kisebb hatással járó alternatívákra irányuló kutatást és fejlesztést

A fent meghatározott feltételek fényében a fosszilis tüzelőanyagok felhasználásával történő villamosenergia- és/vagy hőtermeléssel, valamint a kapcsolódó átviteli és elosztási infrastruktúrával kapcsolatos intézkedések – tekintettel az alacsony szén-dioxid-kibocsátású alternatívákra – főszabályként nem tekinthetők a DNSH-elvnek megfelelőnek a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz alkalmazásában. Az éghajlatváltozás mérséklése szempontjából a földgáz felhasználásával történő villamosenergia- és/vagy hőtermeléssel, valamint a kapcsolódó átviteli és elosztási infrastruktúrával kapcsolatos intézkedések alól eseti alapon korlátozott kivételek tehetők ezen főszabály alól. Ez különösen azokra a tagállamokra vonatkozik, amelyek jelentős kihívásokkal néznek szembe a magasabb karbonintenzitású energiaforrásokról, például a szénről, a lignitről vagy az olajról való átállás kapcsán, és ahol ezért egy intézkedés vagy intézkedések kombinációja az ÜHG-kibocsátás különösen nagy mértékű és gyors csökkenéséhez vezethet. A karbonintenzív technológiai bezáródási hatások elkerülése és az EU 2030-ra és 2050-re vonatkozó dekarbonizációs célkitűzéseivel való összhang érdekében e kivételeknek meg kell felelniük a III. mellékletben meghatározott számos feltételnek. Emellett a tagállamoknak bizonyítaniuk kell a DNSH-elvnek való megfelelést a fennmaradó öt környezetvédelmi célkitűzés tekintetében is.

Annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedések időtállóak legyenek és ne vezessenek káros bezáródási hatásokhoz, valamint a kedvező dinamikus hatások előmozdítása érdekében kísérő reformokra és beruházásokra lehet szükség. Az ilyen kísérő intézkedések közé tartozik például az utak alacsony szén-dioxid-kibocsátású infrastruktúrával (pl. elektromos járművek töltőállomásaival vagy hidrogéntöltő állomásokkal) való felszerelése, valamint a megfelelő úthasználati vagy forgalmi torlódási díjak bevezetése, illetve a nemzeti villamosenergia-mixek vagy közlekedési rendszerek dekarbonizációját célzó szélesebb körű reformok és beruházások. Bár ezek a további reformok és beruházások gyakran ugyanazon intézkedés keretében, alintézkedésekkel is kezelhetők, ez azonban nem mindig lehetséges. Ezért rugalmasságot kell biztosítani annak érdekében, hogy a tagállamok meghatározott körülmények között és eseti alapon a helyreállítási és rezilienciaépítési tervbe foglalt kísérő intézkedésekre támaszkodva bizonyítani tudják, hogy a kedvezőtlen bezáródási hatásokat kiküszöbölték.

A DNSH-elvnek való megfelelést ezen vezérelvek mentén be kell építeni az intézkedések kialakításába, beleértve a mérföldkövek és célok szintjét is. A helyreállítási és rezilienciaépítési tervben szereplő intézkedések leírásának kezdettől tükröznie kell az érintett DNSH-szemponthoz. Ez azt jelentheti, hogy a megfeleléshez szükséges DNSH-szemponthoz és a szükséges kárenyhítő lépéseket beépítik az érintett mérföldkövekbe és célkitűzésekbe, illetve a pályáztatási és beszerzési eljárásokba²⁹. Például egy nagy közúti infrastrukturális projektbe való beruházást meghatározó intézkedésnél, amelynek keretében a vonatkozó engedélyek kiadása előtt környezeti hatásvizsgálatot kellett végezni, mérföldkövként határozható meg a környezeti hatásvizsgálatból eredő, a környezet védelméhez szükséges kárenyhítő lépések végrehajtása. Az ilyen típusú projektek pályáztatási vagy beszerzési eljárását illetően az intézkedés kialakítása meghatározhatja, hogy a pályázati vagy beszerzési előírások tartalmazzanak a DNSH-ra vonatkozó specifikus feltételeket is. Ilyen lehet például az újrahasználatra és újrafeldolgozásra előkészítendő építési és bontási hulladék minimális százalékanak előírása. Hasonlóképpen, a tisztább közlekedési módokra való átállást

---

támogató intézkedéseket, összhangban az RRF-rendelettel csatolt „Az éghajlati kiadáskövetés módszertanában” meghatározott 022. és 023. beavatkozási területekkel.

²⁹ Az összes többi mérföldkövhöz és célhoz hasonlóan a DNSH-elvnek való megfelelést tükröző mérföldkövek és célok is az RRF-rendelet 19a. cikke („A pénzügyi hozzájárulások kifizetésére, felfüggesztésére és törlesztésére vonatkozó szabályok”) hatálya alá tartoznak.

támogató kísérő intézkedéseket, például az útdíjak árazásával kapcsolatos reformokat, a vasútra, belvízi közlekedésre történő modális váltást támogató beruházásokat vagy a tömegközlekedés használatát ösztönző intézkedéseket is be kell építeni az intézkedés leírásába. Az általánosabb jellegű intézkedéseket, mint például a széles körű ágazati támogatási programokat (pl. a több ágazatban működő vállalatokba történő befektetéseket fedező pénzügyi eszközöket) úgy kell kialakítani, hogy biztosított legyen az adott befektetések DNSH-elvnek való megfelelése.

2.5 A taxonómiai rendelet technikai vizsgálati kritériumainak alkalmazhatósága

A DNSH-elvnek való megfelelés alátámasztásához a tagállamok nem kötelesek a taxonómiai rendelettel összhangban meghatározott „technikai vizsgálati kritériumokra” (mennyiségi és/vagy minőségi kritériumok) hivatkozni. Az RRF-rendelet³⁰ szerint a technikai vizsgálati kritériumokat tartalmazó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok³¹ hatálybalépése nem érinti a Bizottság által nyújtott technikai iránymutatást. A DNSH-elvnek való megfelelés értékelésekor azonban a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a taxonómiai rendelet szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szereplő szakmai átvilágítási kritériumokra támaszkodjanak. A tagállamok a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetére is hivatkozhatnak.

3. HOGYAN KELL A TAGÁLLAMOKNAK KONKRÉTAN BEMUTATNIUK TERVEIKBEN, HOGY AZ INTÉZKEDÉSEK MEGFELELNEK A DNSH-ELVNEK?

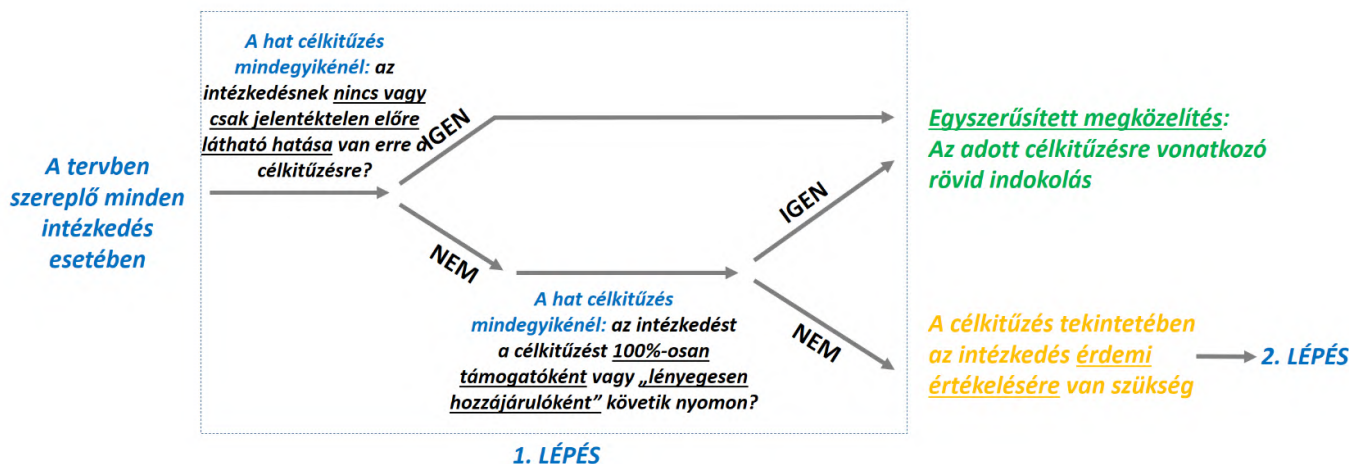
A helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben a DNSH tagállami értékelésének és bemutatásának megkönnyítése érdekében a Bizottság összeállított egy ellenőrzőlistát (lásd az I. mellékletet), amelyet a tagállamoknak használniuk kell az arra vonatkozó elemzésük alátámasztására, hogy az egyes intézkedések hogyan teljesítenek a DNSH-követelmények szempontjából. A Bizottság ezt követően fel fogja használni ezeket az információkat az RRF-rendeletben meghatározott kritériumokkal összhangban annak értékelésére, hogy a helyreállítási és rezilienciaépítési tervben szereplő egyes intézkedések megfelelnek-e a DNSH-elvnek, illetve hogyan felelnek meg annak.

A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy válaszoljanak az ellenőrzőlistán szereplő kérdésekre, és az egyes intézkedések leírásának részeként építsék be a válaszokat a helyreállítási és rezilienciaépítési tervükbe (lásd a bizottsági sablon 2. részének 8. szakaszát – *A jelentős károkozás elkerülése*). Amennyiben az ellenőrző listában szereplő értékelés alátámasztásához szükséges, a tagállamokat arra is felkérjük, hogy célzott és korlátozott módon nyújtsanak be további elemzéseket és/vagy igazoló dokumentumokat az ellenőrzőlista kérdéseire adott válaszuk további alátámasztása érdekében.

Az ellenőrzőlista a következő döntési fán alapul, amelyet a helyreállítási és rezilienciaépítési terv minden egyes intézkedéséhez használni kell. Az alábbi szakasz további információkat tartalmaz a döntési fa két lépéséről.

³⁰ A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközről szóló rendelet (11b) preambulumbekzdése.

³¹ A taxonómiai rendelet 3. cikkének („A környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó kritériumok”) d) pontja alapján a Bizottság felhatalmazást kapott arra, hogy részletes (mennyiségi és/vagy minőségi) technikai vizsgálati kritériumokat tartalmazó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon feltételek meghatározása céljából, amelyek teljesülése esetén egy adott gazdasági tevékenység i. jelentősen hozzájárul a hat környezetvédelmi célkitűzés egyikéhez; és ii. nem sérti súlyosan egyik környezetvédelmi célkitűzést sem. Eddig egy, az éghajlatváltozás mérséklésével és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetét tették közzé konzultációra. Ez a következő címen érhető el: <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12302-Climate-change-mitigation-and-adaptation-taxonomy>

Döntési fa

1. lépés: A hat környezetvédelmi célkitűzés szűrése az érdemi értékelést igénylő célkitűzések azonosítása céljából

Első lépésként a tagállamoknak ki kell tölteniük az ellenőrzőlista 1. részét (lásd az I. mellékletet) annak meghatározása céljából, hogy a hat környezetvédelmi célkitűzés közül mely(ek) esetében szükséges az intézkedés DNSH-elv szerinti érdemi értékelése. Ez az első, alapszintű szűrés megkönnyíti a tagállamok elemzését azáltal, hogy különbséget tesz a környezeti célkitűzések között a szerint, hogy melyek esetében kell érdemi DNSH-értékelést végezni, illetve melyek azok, amelyeknél elegendő lehet az egyszerűsített megközelítés is (lásd a 2.2. szakaszt).

Az ellenőrzőlista 1. része

Kérjük, jelölje meg, hogy az alábbi környezetvédelmi célkitűzések közül melyik követeli meg az intézkedés érdemi DNSH-értékelését.	Igen	Nem	A „Nem” választ alátámasztó indokolás
Az éghajlatváltozás mérséklése			
Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás			
A vízi és tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme			
A körforgásos gazdaság, beleértve a hulladékképződés megelőzését és a hulladék-újrafeldolgozást is			
A levegőbe, vízbe vagy talajba jutó szennyezés megelőzése és csökkentése			
A biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása			

Amennyiben a válasz „nem”, a tagállamoknak (a jobb oldali oszlopban) röviden meg kell indokolniuk, hogy az adott környezetvédelmi célkitűzésnél miért nincs szükség az intézkedés érdemi DNSH-értékelésére az alábbi esetek egyike alapján (lásd a 2.2. szakaszt):

- Jellegéből adódóan az intézkedés az egész életciklusa alatt nem vagy csak elhanyagolható előre látható hatást gyakorol az intézkedés közvetlen és elsődleges

közvetett hatásaihoz kapcsolódó **környezetvédelmi célkitűzésre**, és ezért az érintett célkitűzés tekintetében megfelel a DNSH-elvnek.

- b. Az intézkedést valamely éghajlatváltozási vagy környezetvédelmi célkitűzést 100%-os együtthatóval támogató intézkedésként követik nyomon**, és ezért az érintett célkitűzés tekintetében megfelel a DNSH-elvnek;
- c. Az intézkedés a taxonómiai rendelet értelmében „lényegesen hozzájárul” valamely környezetvédelmi célkitűzéshez**, és ezért a vonatkozó célkitűzés tekintetében megfelel a DNSH-nak.

A helyreállítási és rezilienciaépítési tervben szereplő azon intézkedések esetében, amelyeknél az egyszerűsített megközelítés elegendő, a (jobb oldali oszlopban) kért magyarázatok a minimumra korlátozódhatnak, és praktikus esetben akár csoportosíthatók is, lehetővé téve így a tagállamoknak, hogy azon intézkedések DNSH-értékelésének bemutatására összpontosítsanak, amelyeknél a lehetséges jelentős kár érdemi elemzésére van szükség.

Amennyiben a válasz „igen”, a tagállamoknak az ellenőrzőlista 2. lépésével kell folytatniuk a megfelelő környezetvédelmi célkitűzések vonatkozásában.

Az e lépéssel kapcsolatban kidolgozott példákat lásd a IV. mellékletben.

2. lépés: Érdemi DNSH-értékelés elvégzése azon környezetvédelmi célkitűzéseknél, amelyek ezt megkövetelik.

Második lépésként a tagállamoknak a terv minden egyes intézkedésénél az ellenőrzőlista 2. részét kell használniuk (lásd az I. mellékletet) az 1. lépésben „igen” válasszal megjelölt környezeti célkitűzésekre vonatkozó érdemi DNSH-értékelés elvégzéséhez. Az ellenőrzőlista 2. része mind a hat célkitűzésnél a DNSH-értékelés jogi követelményeinek megfelelő kérdéseket tartalmazza. Csak olyan intézkedések kerülhetnek a tervbe, amelyek megfelelnek a DNSH-elvnek. Ezért az ellenőrzőlista 2. részében szereplő kérdésekre adott válaszoknak „nem”-nek kell lenniük annak jelzésére, hogy az adott környezetvédelmi célkitűzés nem sérül jelentős mértékben.

Az ellenőrzőlista 2. része – Példa az „éghajlatváltozás mérséklése” környezetvédelmi célkitűzésre

<i>Kérdések</i>	<i>Nem</i>	<i>Érdemi indokolás</i>
<i>Az éghajlatváltozás mérséklése: Várható-e, hogy az intézkedés jelentős ÜHG-kibocsátást eredményez?</i>		

A tagállamoknak meg kell erősíteniük, hogy a válasz „nem”, és a megfelelő kérdések alapján a jobb oldali oszlopban kell megadniuk érvelésük érdemi magyarázatát és indokolását. Amennyiben szükséges, a tagállamokat felkérjük, hogy a táblázat kiegészítéseképpen célzott és korlátozott módon további elemzéseket és/vagy igazoló dokumentumokat nyújtsanak be az ellenőrzőlista kérdéseire adott válaszuk további alátámasztása érdekében.

Ha tagállamok nem tudnak megfelelő érdemi indokolást adni, a Bizottság tekintheti úgy, hogy egy adott intézkedés a hat közül egy vagy több környezetvédelmi célkitűzés tekintetében **potenciálisan jelentős kárt okozhat.** Ebben az esetben a Bizottságnak „C” minősítést kellene adnia a helyreállítási és rezilienciaépítési tervnek az RRF-rendelet II. mellékletének 2.4. pontjában meghatározott kritérium alapján. Ez nem érintené az RRF-rendelet 16. és 17. cikkében felvázolt eljárást, és különösen a tagállam és a Bizottság közötti további, a 16. cikk (1) bekezdés szerinti információcsere lehetőségét.

Az e lépéssel kapcsolatban kidolgozott példákat lásd a IV. mellékletben.

Amennyiben célszerű, a 2. lépéssel összefüggésben az érdemi DNSH-értékelés elvégzésekor a tagállamok támaszkodhatnak a bizonyítékok II. mellékletben közölt listájára. Ezt a listát a Bizottság azért bocsátja rendelkezésre, hogy a tagállamoknak megkönnyítse az ellenőrzőlista 2. részének keretében végzett érdemi értékelés részét képező eseti értékelést. A lista használata ugyan nem kötelező, de – az ellenőrzőlista 2. részében szereplő általános kérdések kiegészítéseképpen – a tagállamok hivatkozhatnak a listára azon bizonyíték típusának meghatározásához, amellyel alátámasztják az annak megállapítására irányuló érvelésüket, hogy egy adott intézkedés megfelel a DNSH-elvnek.